

Tak jak vodi v Uhu . . .

Tak jak vodi v Uhu odcekajut,
tak aj našo ročki ucekajut.
Už še mi minuli aj ocec, mac
a mne ostava užlem spominac.

Spominam na svojo mlade roki,
dže mi začinala perši kroki,
spominam na šestru, chotar rodni,
aj na mojo kamaratki verni.

Na sušedov aj na rodnu hrudu,
aj na moju calu fameliju.
tam mi svojo ročki preživala,
svoju lasku rodičom davala.

Spominam aj na svoju babičku,
starala še o mne o maľučku,
co mi moja vlaski zapletala,
a na kolenou me kolisala.

Na svoj rodni Zahor pri hranici,
na ročki slobodni bez starosci,
na dražočku com po nej chodzila,
husočki za cinter vihaňala.

Prejšli roki pomali starneme,
a na rodni valal spominame,
dajže Bože išče zdravička mac,
do rodnoho Zahora še vracac.